

Kraftmätning

Text: Hanna Sangemark

Scen: *Mingelparty för kraftkällor. Förslagsvis har alla champagneglas i händerna och namnlappar på kläderna*

Personer: *Kjelle Kärnkraft (KÄ) - förslagsvis flott och självsäker
Vilma Vindkraft (V) - förslagsvis professorstyp
Sofia Solcell (S) - förslagsvis glad tjej
Karolina Kolkraft (KO) - förslagsvis flott 1920-talstyp med cigarett i munstycke*

S står och solar sig och börjar så småningom hatta hit och dit för att fånga solstrålar.

KÄ: Tjenare, (*tittar på hennes namnbricka*) Sofia Solcell. Så här står du och solar dig.

S: Nämen, hejsan (*tittar på hans namnbricka*) Kjelle Kärnkraft. Ja, du vet, man måste passa på medan det är sol ute.

KÄ: Jo, jag har ju förstått att ni solceller måste passa på. Hur är det annars då? Sol i hjärta, sol i sinne?

S: Jorå, sol i både hjärta och sinne har man ju, men så himla kul att vara solcell i Sverige på vintern kan jag ju inte påstå att det är, för sol ute är det tunt med. Det blir ett himla spring hit och dit för att fånga några solstrålar. Man kan ju för sjutton inte lita på dem! Men titta, här kommer ju Vilma Vindkraft. (*Vilma Vindkraft kommer in, viftandes med armarna*) Tjenare Vilma!

V: Hej på er! Kul att ses. (*viftar frenetiskt hela tiden*)

S: Vilma! (*presenterar V och KÄ för varandra*) Det här är Kjelle Kärnkraft, Vilma Vindkraft. Vilma och jag träffades på Miljöpartiets kongress för några år sedan. (*V och KÄ skakar hand*) Men Vilma, hur är det fatt? Du verkar stressad.

V: Jo, det vill jag lova! Det skulle ni också vara om ni vore tvungna att producera el till jag vet inte hur många hushåll för att bevisa att Sverige klarar sig utan sådana som Kjelle.

KÄ: Tja...man har ju producerat en hel del el i sina da'r.

V: Men, Kjelle, är du inte rädd för att människorna skall bestämma sig för att de inte behöver dig?

KÄ: Nja...jag vet inte... (*V slutar vifta och står som en stod*)

S: Vilma? Vilma?! Vad händer?

KÄ: Vilma?

S: Rör på hennes armar! (*KÄ rör på V:s armar*) Vilma! Vakna! (*V kvicknar till*)

KÄ: Hur är det med dig, Vilma?

V: (*hostar lite*) Jo, nu är det lite bättre. Jisses.

KÄ: Vad hände?

V: Det slutade blåsa! Nej, nu missar jag mitt beting! (*börjar vifta frenetiskt igen*)

S: Vad är det som luktar? Aha! Här kommer ju Karolina Kolkraft! (*viskar*) Vem bjöd in henne? (*Karolina Kolkraft kommer in, rökandes något*).

KO: Hejsan svejsan, mina förnybara vänner! Här har ni er kraftkälla emerita. Kul att se er! Hur står det till?

S: Hej Karolina. Jodå, vi kämpar på. *(börjar presentera alla för varandra)* Vilma Vindkraft, Kjelle Kärnkraft, det här är Karolina Kolkraft. Vi träffades när...

KÄ: Aj! Ajajajajajaaaajj! *(KÄ vrider sig i plågor och faller ner på golvet)*

S: Kjelle! Hur är det fatt? Kjelle?!

V: Hur är det fatt, Kjelle?! Hjälp honom!

S: Jag kan inte hjälpa honom; jag måste leta solstrålar.

V: Jag kan inte heller hjälpa honom; jag måste snurra nu när det finns vind! *(börjar sloka igen och stannar)*

KO: Jaha, då får jag väl försöka hjälpa. *(hukar vid KÄ)* Kjelle, darling...

KÄ: *(kämpar med orden)* Ur...ura...jag behöver uran...har uran i fickan... *(KO får fram uranet ur KÄ:s ficka. KÄ sniffar uranet och kvicknar till lite grann och kippar efter andan.)* Jisses! Jag tror bestämt att jag fick en liten härdsmläta.

S: Du måste vara rädd om dig, Kjelle! En härdsmläta är inte att leka med. Du vill väl inte hamna i slutförvar än? *(S slocknar)*

KÄ: Jag vet, jag vet.

KO: Ja, nu när till och med Miljöpartiet vill ha dig är det bäst att du tar hand om dig. *(KÄ får ett anfall igen och slocknar)* Här är uranet Kjelle *(ser till att Kjelle får sniffa uranet igen)*! Snacka om snabb halveringstid. Men kom igen nu, hörni! Det är ju ni som är framtiden! Så här kan vi ju inte ha det. *(till publiken)* Jaha... Alltså, man måste ju tycka synd om människorna; mig vill de inte ha, och de andra tre har kroknat...Kan det vara så att det är jag som är framtiden när allt kommer omkring...

Karolina Kolkrafts sång

Melodi: Now That I've Seen Her, ur Miss Saigon av Claude-Michel Schönberg och Alain Boublil

Text: Hanna Sangemark

Allt är bra. Allt är bra när som vinden blåser.
När ett vindkraftverk ger en hundradel av den kraft jag kan ge.
Allt är bra. Allt är bra när som solen skiner,
som det är på sommaren, men hösten kommer ju igen.

Och när Kjelle Kärnkraft en härdsmläta fått
och när Barsebäck ni har lagt ner,
återstår bara, då återstår blott
bara jag, fröken Kolkraft, som kan hjälpa er.

Allt blir smuts. Allt blir svart.
Det blir sotigt överallt, men ni vet, att framförallt
får ni den er som ni förväntar er, som ni vill ha, till allt ni skaffar er.
Säg bara till; jag lägger på ett kol.

Jag är ingen hjälte, vill blott hjälpa till,
så att ni er Tesla ladda kan.
Inget förstahandsval för en omdömesgill,

men står till tjänst, att underlätta för er lite grann.